

Així com (I)

A ctualment és força habitual l'ús de la locució conjuntiva *amb* amb un valor simplement copulatiu o, si es vol, continuatiu, en construccions com *Hi havia els germans Serra, amb com: el seu cosí*, o com: *Van comprar un pollastre rostit, amb com una ampolla de xampany*. Aquest ús de *amb* com amb el mateix valor que la conjunció copulativa i es pot considerar, certament, abusiu: sens dubte seria preferible de dir, molt més simplement, *...els germans Serra i el seu cosí i...un pollastre rostit i una ampolla de xampany*. Tanmateix, no creiem pas que es pugui condemnar d'una manera absoluta.

Segons el Diccionari Fabra, l'adverbi *amb* pot usar-se "marcant una oposició", valor que il·lustra amb l'exemple següent, en què *amb* és reforçat per *com*: *Amb com ahir va ploure, avui farà bon temps*. La Gran Enciclopèdia, referint-se ja d'una manera explícita al conjunt *amb* com, reprèn l'explicació del Fabra, amb l'exemple anàleg *Amb com abans tot eren festes, ara tot són plors*. Ruix admet també l'existència de la locució *amb* com, i encara que la classifica en el grup de les conjuncions modals, en dona un exemple en què marca *amb* mateix una oposició: *Així com la meua és blanca (amb) la teua és negra*.

Si ens entremenim, però, a examinar en els textos dels escriptors que fan autoritat, com els del mateix Fabra i els d'altres lingüistes, el valor amb que usen la locució *amb* com, ens podem adonar, en primer lloc, que *així* com en alguns casos ho fan, efectivament, marcant una oposició, en d'altres aquesta oposició s'atenueja fins a esdevenir una marca d'igualtat o d'analogia. En aquest exemple de Fabra (Gramàtica de 1956, pàg. 18), *amb* com marca encara una oposició: *Amb com el mot cavall, tot sol, pot ésser determinat, pot esdevenir-se que no sigui encara determinat tot i ajuntar-se-li el complement determinatiu blanc...* En canvi, en aquest altre exemple, també de Fabra (*L'obra de depuració del català*), indica ja una analogia: *Amb com hi ha coses que no es poden dir en francès com es diuen en espanyol, o en espanyol com es diuen en francès, hi ha d'haver coses que no han de poder-se dir en català com es diuen en espanyol*. Es amb valor d'equiparació que ja trobem *amb* com en Ausiàs March: *Amb com cell qui en lo somni es delit e son delit de foll pensament ve, ne pren a mi, que el temps passat me té l'imaginar, que altre bé no hi habia*.